

Nr. 3457—927.

Scrisoare Pastorală

către P. C. Protopopi și Preoți, precum și către iubiții credincioși din eparhia Aradului. ¹⁾

GRIGORIE

din îndurarea lui Dumnezeu episcop ortodox al eparhiei române a Aradului, lenopolei și Hălmagiului, precum și al părților anexate din Banatul-Timișan.

Noi, smeritul episcop al Aradului împlinind în 12 Iulie a. c. doi ani de când am ocupat scaunul episcopesc al acestei de Dumnezeu păzite eparhii, găsim potrivit să să ne adresăm din acest prilej către P. C. Protopopi și Preoți, precum și către iubitul popor credincios al acestei eparhii, cu următoarea scrisoare pastorală:

Planuri peste planuri fac națiunile ca și oamenii singuratici. În sufletul unor națiuni ard dorinți aprinse ce pot fi văzute de toți iar în sufletul altora fierbe văpaia ascunsei dorinți după cele trecute vremi. Națiunea română își are ea planul său: acela de a merge cu deplină încredere sufletească pe calea viitorului în nemărginita lui iubire de lege, de Domn și de țară.

În timp de doi ani am avut fericirea să văd că preoții și credincioșii mei nu numai cunosc iubirea de biserică, dar o și înfăptuiesc. Mărturie grăitoare sunt multele biserici noi și renovate, cari împodobesc pământul eparhiei atât în părțile arădane cât și în cele bănățene. Dintre aceste biserici am sfințit personal 28 de biserici și am mare mângâiere de a putea spune ceea ce am simțit eu la aceste sfințiri de biserici. Am simțit că cu noi este Dumnezeu și că poporul nostru dreptcredincios se pleacă înaintea Părintelui Ceresc atât în nevoi și dureri cât și în zile de bucurie. Am simțit dragostea cea mare dintre mine, smeritul arhieru, și turma ce o păstoresc. Dar am simțit și jertfa credincioșilor pentru biserică dăruind în doi ani cincisprezece milioane pentru zidiri de biserici. Aceste constatări sunt o mărturie a ade-

¹⁾ Această scrisoare pastorală se va citi în fiecare biserică, Duminecă în 17 Iulie, după predica zilei.

vărului că poporul ascultă de biserică și cunoaște că a sluji lui Dumnezeu este lucru mare și înfricoșat; slujirea lui Dumnezeu este cea mai înaltă chemare în lumea aceasta. Tocmai pentru aceasta nu tot omul poate să fie preot. Și aș dori ca adevărul acesta să fie limpede pentru toată suflarea bisericii noastre. Preotul nu slujește pentru sine ci pentru slava lui Dumnezeu și pentru mântuirea oamenilor. Preotul nu este om de rând, nu este un simplu credincios ci aparține unei trepte mai înalte. Ingerii slujesc în cer lui Dumnezeu iar în slujba bisericii preoții închipuesc pe îngerii din ceruri. Nu dela oameni este slujba aceasta. Preotul este trimisul lui Dumnezeu între oameni. Cineva este preot nu pentru că l-au ales credincioșii și nici pentru că ar fi dreptul lui să fie preot ori pentru că a fost vrednic. Nu, iubii mei! Cineva este preot din darul lui Dumnezeu.

Mântuitorul a zis către Sf. apostoli: „Nu voi m'afi ales pe mine, ci v'am pus ca voi să mergeți și roadă să aduceți“ (Ioan 15 v. 10). Iubiții credincioși vor înțelege deci că noi smeritul arhiereu și cucernicii preoți din mila lui Dumnezeu suntem ceea ce suntem. Conștient că darul arhiereesc îl am dela Dumnezeu, eu arhiereul am alergat timp de doi ani în 118 parohii ținând 118 predici. În timpul celor doi ani am tipărit mai multe cărți, asupra cărora I. P. Sf. Mitropolit Nicolae dela Sibiu și alți P. Sf. Episcopi s'a exprimat cu multă laudă. Prea Cucernicii Protopopi și Preoți văzând munca noastră au îmbogățit munca lor prin sârguință și râvnă neșarmurită. În timp de doi ani preoții prin predicile și stăruințele lor au cunoscut pe mulți cari trăiau nebinecuvântați de biserică. Nu numai atâta. Mulți dintre cei abătuți dela credința au venit iar la biserică și chiar în clipa când scriem aceste rânduri am primit două scrisori despre revenirea tinărilor Florea Vasile și maria Lupan din Secaș precum și a altora.

Și ce să spun iubii mei mei, despre multele reuniuni ale tineretului „Sf. Gheorghe“, precum și despre fondurile săracilor, cari s'au înființat prin parohii? Ce să zic de multele coruri bisericesti și despre casele culturale ce s'au așezat sub ocrotirea bisericii? Cu multă bucurie trebuie să vă spun ca să știți cu toții că un țaran simplu, Nistor Miclea din Mercina a înființat coruri în mai multe comune și s'a dovedit a fi chiar un bun compozitor. În timp de doi doi ani am împărțit broșuri în popor în mod gratuit în valoare de aproape patru sute mii lei.

Din toate acestea rezultă că poporul a dat ascultare bisericii și preoților ei. Multe ar fi

de spus asupra felului cum credincioșii au dat ascultare nouă și preoților, dar ajung pildele de până acum. Vor recunoaște toți prin aceasta că am contribuit și noi ca biserică în cea mai mare măsură la consolidarea statului. Prin munca noastră am dat pildă de muncă, prin îndemnuri am sporit simțul de jertfă, am mângăiat, am îmbărbătat, am împăcat pe oameni. Bunătatea și dreptatea răspândite de noi au turnat uleiul înțelegerii în diferite cazuri și am adus pacea în numele Mântuitorului.

Această armonie, această pace voim a o răspândi și în viitor. Iubind biserică, Dinastia și Țara Românească, dorim preoțimii roduri de muncă bună; dorim credincioșilor noștri îmbelșugare și binecuvântare cerească. Indemnăm pe toți fii noștri sufletești, pe cari încă nu am avut fericirea a-i cerceta, să aștepte în pace că va sosi ceasul de a fi și în mijlocul lor. Rugăm pe toți credincioșii să fie cu alipire către Noi și cucernicii preoți. Să ia pildă dela spicele pline căci secerișul chiar acum este în toi. Ele își pleacă frumos capul văzându-se îmbelșugate. Așa să facă și credincioșii: să fie cu capul plecat și să nu fie nemulțumitori față de preoții sfințelor biserici. Chiar numai unul sau doi nemulțumitori dacă s'ar găsi, le zicem și cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur: „nu v-ați renăscut voi prin mâna preotului în sf. botez? Nu ați dobândit iertarea păcatelor prin slujba lui? Nu aduce el jertfa prin care voi vă faceți părtași de trupul și sângele Domnului? Oare nu preotul vă învață și se roagă pentru voi?“

Și acum, de încheiere, vă doresc tuturor, preoți și credincioși deopotrivă, binecuvântare cerească și darul iubirei creștine desăvârșite, care își găsește întruchipare în toate sufletele curate. Faceți ca și floarea care se deschide și în ploaie iar nu numai în razele soarelui. Iubiți pe arhiereul vostru cum și el vă iubește pe voi pe toți.

Și nu uitați ceea ce vă făgăduesc acum după doi ani dela instalarea mea: pururea mă voi nizu să vă arăt calea mântuirii spre a vă face vrednici ca Dumnezeuul Ceriului și al pământului să vă facă părtași firii dumnezeiești. Rugați-vă pentru Mine să fiu ajutat în această lucrare și fiți siguri că bunul Dumnezeu vă va arăta fericirea sa cea pururea fiitoare, vă va împărtăși frumusețea locașurilor cerești și bogăția slavei Sale.

Al vostru al tuturor
de tot binele voitor

† Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

Doi ani de muncă pastorală Episcopescă.

În 12 Iulie a. c. eparhia Aradului are sărbătoare sufletească, căci la aceasta dată se împlinesc doi ani, de când Provedința Divină a adus pe tronul episcopiei noastre pe P. S. Sa părintele Episcop Dr. Grigorie Gh. Comșa, omul și arhipăstorul plin de îndemnuri la muncă rodnică și folositoare.

După războiul de întregire, vremurile noi cereau ca, aici la frontiera de vest a patriei, să vină un Episcop cu îndătoriri duple. Aveam înainte o mulțime de probleme mari și grele, cari atârnavă la orizontul eparhiei ca niște niște nouri încărcăți, gata să-și descarce prăpădul în valuri nimicitoare.

Pe deoparte solul nostru de aici cerea — pentru cultivarea sa, — un conducător cu energii inepuizabile. Trebuia să se înceapă plivirea pălămidei și pirului sector, aruncate aici de dușmanii limbei și religiei noastre, cu intenții meschine, și să se samene în locul lor grâu curat. Pe de altă parte Episcopia noastră are chemarea să formeze aici la frontieră o cetate, o forță puternică a sufletului românesc, de care să se frângă toate uneltirile dușmane.

Dumnezeu, care este cârmuitorul oamenilor și al vremurilor așa a voit ca acest Mentor care avea să ducă destinele eparhiei pe drumul izbăvirii, să fie actualul nostru Episcop, care ne-a adus pe lângă o tinerețe matură, un simț amplu de orientare în toate problemele vieții noastre sufletești. A venit omul nou, care a știut că viața

noastră sufletească, — după cataclizmul războiului — trece printr'o adâncă criză: de concepții, de metode și acțiuni. Trebuia reasezată aceasta viață pe vechile temelii ale curatei noastre credințe ortodoxe, prin evanghelizarea sufletelor.

Această nouă metodă de reincreștinare a sufletelor și a coborârei Mântuitorului în mijlocul nostru, a pus-o în praxă P. S. Sa Episcopul nostru, îndată după venirea Sa în mijlocul nostru. Dovadă multe vizitații canonice făcute în lungul și latul eparhiei, sutele de predici și convorbiri rostite cu aceste ocazii, cari toate au lăsat în urmă lor o dâră de lumină care deja a început să ne aducă roade binefăcătoare.

Are Episcopul nostru o nestrămutată voință și dorință, să-și vadă eparhia Aradului, ca pe un stup de albine, în care fiecare preot și individ, să aducă prinosul silinței și muncii sale, în slujba bisericii și neamului nostru. — Dovadă, sutele de mii de cărți și broșuri cari s'au răspândit și au cuprins ca un paianjiniș toată eparhia noastră. Multele îndemnuri, sfaturi, conferințe ținute cu preoțimea eparhiei, în care P. S. Sa a în-

P. S. Sa Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

datorat pe fiecare preot să ștergă praful de pe filele cărților sfinte, și, de pe amvon, dela catedra religiei și prin purtare morală exemplară, și cu deosebire, prin pastorație individuală, să răspândească cuvântul evangheliei, să toarne viață nouă veste și nădejdi de mai bine în sufletele trudite.

În altă ordine de idei, ochii P. S. Sale părintelui Episcop veghează asupra Seminarului nostru, ridicat de curând la rangul de academie teologică. Din acest institut superior, vor ieși apostoli noi pentru greutatea zilelor de azi și mâine. Căci părintele Episcop nu se mulțumește cu 10—20 preoți pioneri în câmpul misionarismului ortodox, ci își va crea o armată întregă de preoți, cari au să fie soldați devotați Mântuitorului Cristos.

Om al datoriei, P. Sfințitul nostru, se frământă zi și noapte, zămislește idei noi, în slujba cărora își pune toate ostenele și vigoarea tinereții.

Și ca un stâlp de foc călăuzește pe calea propășirii, ursita eparhiei noastre.

Consiliul nostru eparhial, toată preoțimea și sutele de mii de credincioși sunt grupați în jurul P. S. Sale, și așteaptă torentul de lumină ce pleacă din centrul eparhiei, să fie alimentat și revărsat ca o ploaie binefăcătoare, în sufletele dogorâte de setea cuvântului dăător de viață.

În aceste momente sărbătorești gândul nostru pleacă la P. S. Sa Episcopul nostru, dus să se recreeze după munca săvârșită cu mult elan și ostenele grele și rugăm pe bunul Dumnezeu să-i ajute să ducă cât mai în grabă la îndeplinire planurile laborioase concepute pentru fericirea vremelnică și vecinică a eparhiei Aradului.

S'a pierdut lumina

Roatele acceleratului țacănesc ritmic de ți-se pare că auzi o muzică dulce, luna e plină și noaptea e răcoroasă. Tot atâtea momente norocoase cari nu te lasă să dormi, ci să visezi treaz. Peste drum cu mine șade un domn simpatic și foarte inteligent cum rar întâlnești. Toată noaptea mi-a vorbit și a căutat să mă convingă că preoțimea și biserica trebuiesc cassate. Mărturisesc că paganismul acesta l-a făcut cu un spirit ascuțit și plăcut. Și când domnul respectiv atacă cu rară istețime, aceea ce nu trebuia atacat, în mintea mea se formula tot mai agresiv întrebarea: S'a pierdut lumina? Întradevăr s'a pierdut, fără de urmă, lumina, care au sămănat-o bieții preoții noștri sute de ani în mijlocul poporului.

S'a pierdut cu adevărat lumina — poate foarte modestă — pe care au răspândit-o modestele noastre biserică sute de ani.

La toate colțurile, în toate cafenelele, în toate ziarele, și poate la toate congresele sunt trași la răspundere, preoțimea și biserica noastră despre *tot ceea ce n'a făcut încă*, dar rar sunt oamenii cari știu sau întreabă, *ce-a făcut aceasta preoțime și aceasta biserică până*

acum. Tot ce are neamul nostru azi ca *lumina mare* pe toate terenele, a izvorât din *lumina mică și modestă a bisericel.*

Câți copii mari ai neamului nu s-au născut acolo în „casa popli”. Câtă dragoste pentru carte și învățătură nu s'a aprins acolo la vatra bisericeii?

Câtă blândețe, câtă cuminenție, câtă răbdare, câtă putere de-a înfrunta viața nu a supt poporul dela sânul bisericeii. Incelul cu incetul, luminând modest, biserica noastră a imprimat un *caracter* frumos poporului nostru despre care se vorbește în lume mai mult bine decât rău.

Arta, cultura și moravurile poporului nostru ca și dragostea față de limbă, lege și moșie tot în biserica s-au născut.

Nu, lumina nu s'a pierdut. Lumina preoților și a bisericeii vine de departe; de aceea nu se vede de orice ochi vulgar.

Lumina aceasta veche și venerabilă nu s'a pierdut izadar, dânsa s'a prefăcut în mintea și inima poporului nostru de acela nu se mai vede, fiindcă a intrat în carne și oase.

Despre biserica noastră se poate spune cu adevărat „Și lumină întru întunec luminează și întunecul nu o au cuprins”. Biserica noastră a învins întunecul în trecut și dânsa va învinge și întunecul de azi și întunecul de mâine.

Aveti vă rog convingerea, că becisnicii cari nu au avut organe cu cari se cuprindă lumina nu au aceleași grave păcate înaintea lui D-zeu ca și purtătorii de lumină cari văd și înțeleg lumina și totuși se tem de isbânda ei.

Sunt în lumea aceasta becisnici cari sunt furioși contra luminei și caută să o taie cu sabia, oh ce ră-tăcire! Lumina și dacă nu a văzut-o nimeni în tot trecutul pământului a eșit învingătoare triumfătoare are să fie până la sfârșitul veacurilor.

Iată de ce nu se poate cassa biserica fiindcă dânsa își are lumina ei cu care a luminat în trecut. Nu se poate cassa biserica nici azi, fiindcă lumea ori câte feluri de lumini va avea, de luminele bisericli nu se va putea lipsi niciodată. Biserica dă lumină sufletului pe care nu-l poate lumina lumea cu toate cunoștințele ei. Oh nu lubiți cetitori.

Becisnicia orice mutră serioasă ar face ori cât ar da din mână și picioare, ori cât ar lovi de aspru și mânios în lumină, are să rămână biruită.

Dragă lumină tu nu poți peri niciodată, a ta este biruința, a ta este mărirea a ta este cinstea și stăpânirea în totdeauna.

Biserica malcă fil liniștită, lumina ta nu s'a pierdut la poporul nostru nici în trecut și nici în viitor.

Dr. Ștefan Ciorolanu
protopop.

Adunarea eparhială

Sedința a V-a

ținută la 24 Maiu 1927.

Președinte: P. S. Sa Episcopul Dr. Grigorie Gh. Comșa. Secretar: Sava Tr. Seculin.

Pr. Sf. Sa Episcopul Grigorie deschide ședința la orele 9 și 1/2 din zi.

48. Se citesc sumarele ședințelor a III-a și a IV-a

și se verifică.

49. Prezidiul prezintă cererea de concediu a deputatului Gheorghe Andraș pentru restul sesiunii.

Concediul cerut se acordă.

50. Deputatul Vasile Mircu prezintă moțiunea preoților despărțămintelor Balinț și Belinți a Asociației Clerului „Andrei Șaguna” luată în ședința din 15 Maiu 1927 referitoare la îmbunătățirea stării materiale a preoțimei.

Moțiunea se transpune Consiliului eparhial

51. Deputatul Dr. Gr. Ciuhandu face propunerea ca, având în vedere importanța administrativ-bisericească și istorică națională a arhivei eparhiei noastre, adunarea eparhială să ia măsurile necesare pentru organizarea ei și selecționarea actelor dintrânsa, îndeplinindu-se și postul de arhivar, separat de cel de registru sau protocolist eparhial.

Propunerea se trimite Consiliului eparhial.

52. Raportorul comisiei bisericești Traian Vațian citește raportul general No. 2156—1927 al Consiliului eparhial secția administrativ-bisericească despre activitatea sa în cursul anului 1926 și propune iar

Adunarea eparhială la cunoștință în general de acest raport, ca bază pentru discuția în special. Raportul se va tipări între anexele Adunării eparhiale (Anexa g.)

53. Intrându-se în desbaterea specială a aceluiaș raport general, la punctul prim din raport acelaș raportor propune în numele comisiei, iar

Adunarea eparhială la cu bucurie cunoștință de strădania și jertfelnicia credincioșilor de a zidi biserici noi și de a reface pe cele cari prin vechimea sau deteriorarea lor nu mai puteau inspira înălțarea sufletelor spre Domnul și decide să se ceară și în viitor concursul și ajutorul județelor și comunelor politice pentru clădirea și renovarea sfintelor lăcașuri.

54. La punctul 2 din raportul general, privitor la lipsa de case parohiale,

Adunarea eparhială hotărăște ca organele administrative să fie rugate a lua anual în bugetele comunelor politice ajutoare pentru casele parohiale, iar în comunele parohiale unde biserica este împroprietărită cu 10 jugh. pământ, 5

jughere să se folosească pentru acest scop, iar în parohiile cari au mai mult de 10 jugh. să se folosească venitul dela 10 jughere.

55. Referitor la punctul 3 din acelaș raport general, după o discuție temeinică, la care au luat parte deputații: Dr. Dimitrie Chiroiu, Dr. Lucian Gheorghieviciu, Dr. Gh. Ciuhandu, și Policarp P. Morușca precum și în urma indicațiilor date de P. S. Sa Păr. Episcop,

toți membrii Adunării eparhiale iau îndemnul de a ține cu sfîntenie la îndatoririle impuse de legile divine și forurile bisericești.

56. La punctul 5 din acelaș raport privitor la înființarea parohiilor noi acelaș raportor propune iar

Adunarea eparhială invită Consiliul eparhial să facă demersurile necesare ca parohiile nou înființate dar neîmproprietărite, să fie împroprietărite cu sesie parohială, pământ bisericesc și cantoral, iar pentru preoții cari nu pot beneficia de sesiune parohială să se ceară o urcare corespunzătoare de salar.

57. La punctul 8 din acelaș raport cu privire la activitatea pastorală a preoțimei acelaș raportor propune, iar

Adunarea eparhială invită pe toți deputații mireni să binevoiască a lua parte la întrunirile preoțești din localitatea în care se află și mai ales la misiunile religioase cu scopul de a se familiariza cu preocupările bisericești și cu problemele religioase impuse de vremile schimbate, dând prin această participare îndemnuri păturei de jos a poporului și stimulând devotamentul și însuflețirea preoțimei în misiunea sa.

58. La punctul 10 din acelaș raport referitor la reducerea conviețuirilor nelegiuite, raportorul comisiei bisericești propune, iar

Adunarea eparhială invită Consiliul eparhial să continue indemnurile de a se reduce conviețuirile nelegiuite prin activitatea devotată a preoțimei, iar forurile civile să fie rugate a ușora procedura de câștigare a cetățeniei române mai ales acolo unde părinții tinerilor sunt înscriși ca cetățeni români, iar de altă parte legea referitoare la căsătorii să fie modificată în sensul ca valabilitate deplină să aibă căsătoria numai după binecuvântarea bisericească.

59. Acelaș raportor referențiază asupra raportului Consiliului eparhial secția bisericească Nr. 2669/927 privitor la clasificarea parohiilor pe o nouă perioadă de cinci ani, și în considerare că lucrarea este întemeiată pe studiul oficiilor protopopești și a Consiliului eparhial, propune iar

Adunarea eparhială aprobă proiectul din chestiune despre clasificarea parohiilor pe o nouă perioadă de 5 ani și-l ridică la valoare de concluz.

60. Acelaș raportor referențiază asupra raportului Consiliului eparhial secția bisericească

Nr. 5450/926 privitor la ridicarea Institutului nostru teologic eparhial la rangul de Academie teologică și propune în numele comisiei, iar

Adunarea eparhială la cu plăcere cunoștință de ridicarea Institutului teologic la rangul de Academie teologică începând cu anul școlar 1927/28 și invita Consiliul eparhial ca, până la organizarea unitară a învățământului teologic pentru biserică întregă, să se ia de bază regulamentul de organizare și planul de studiu al Academiei „andreiene” din Sibiu, adaptându-l cerințelor și împrejurărilor proprii.

61. Președintele ridică ședința la ora 1 p. m. după ce termenul proximei ședințe îl fixează pentru ora 3 p. m. din ziua de astăzi când se va pune la ordinea zilei referada comisiei de validare.

Președinte:
Dr. Grigorie Gh. Comșa,
Episcop.

Secretar:
Sava Tr. Seculin.

15 Ani

În timp, o picătură mică în ocean. În raport cu nimicnicia vieții omenești 15 ani formează însă o bună cale, un interval, care după noroc și împrejurări poate coborî în suflet și imprimă pe față satisfacția, mândria unor succese reale sau imaginare sau cum se întâmplă mai de multe ori pot lăsa în suflet drojdia unor decepții ireparabile.

Impresie fugară, evocată instantaneu la convenirea colegială de cincisprezece ani a absolvenților seminarului teologic din Arad anul 1911/12.

Cincisprezece ani stoarce exclamări ca acestea:

— Cum te-ai schimbat! Cum ai îmbătrânit? Cum ai cărunțit! Cum te-ai făcut! Cum ai decăzut!

Singur Prea Cucernicul Director seminarial Dr. T. Botiș a rămas acela „părinte bun”, primitor prevenitor.

Bucuria sinceră a Preacucerniciei Sale a vibrat în cuvintele de bineventare adresate ca răspuns la cuvântul de reverință spus de păr. M. Sora în numele absolvenților.

În ședința prezidiată de P. C. Sa Dr. T. Botiș s'a hotărât cu unanimitate reînnoirea convenirii peste 10 ani la 29 Iunie 1937. Și s'a stabilit programa de zi.

Doi câte doi la sf. biserică în frunte cu părințele Directori!

Ca un paradox al schimbării, ce grăiește din primele brazde de pe față și a perilor cărunți ai absolvenților stau toate neschimbate. Același drum, aceiași arbori, aceleași frunze tinere verzi, cari ne zîmbeau în primăverile de atunci, acelea ferestre chemătoare, acelea amăgiri.

— Pentru o bucată de cărnaț, o lună interdict în luna April, — spuse un coleg cotindu-și veclul, în fața prăvăliei Procopetz, ispita tautalică a stomacu-

lui tău. Colegii se simt tineri, cu cincisprezece ani mai tineri!

Ca un protest al viselor fugare stau însă alături doamnele preotese și sburdalnicii copii de 13—14 ani și mai mici.

După sfta liturghie, la care s'a oficiat parastas pentru colegii reșoși, preoții în grup și-au prezentat omagiile prin păr. M. Șora P. S. Sale Domnului Episcop Grigorie.

Cuvintele pline de îndemn ale P. S. Sale au pătruns adânc în suflete, nu numai pentru farmecul expunerii lor, ci și pentru adevărul ce-l cuprind.

La dorința preoților P. S. Sa a arătat un deosebit semn de atenție fotografându-se cu grupul de preoți.

O masă comună cu atmosferă familiară! Cine ar crede că se poate improviza într-o ședință intimă?

Mărturisiri siacere, impresii, succese, înfrângerii, soluții spontane pentru viața pastorală, discutate fără forme oficiale au făcut totuși din aceea masă o atare ședință.

Au vorbit: Nicolae Ilieș profesor, P. C. Dr. T. Botiș director sem. P. C. Mihaiu Păcățianu referent bis. Melentie Șora preot și Iile Chebelevu preot.

Au fost trimise: O telegramă omagială P. S. Sale R. Clorogariu fostul director și părintele sufletesc și una, iubitelui profesor, actuali Rector la Academia din Oradea Dr. Lazar Iacob.

Am simțit că convenirea colegială ne-a privilegiat nu numai bucuria revederii, ci ne-a dat posibilitatea de a veni în contact cu izvorul de primenire a puterilor și voinței cu Alma Mater, — ș-am înțeles tâlcul mitologiei lui Anteu.

La bună vedere peste 10 ani! *Tie Flaviu*

Doi învățători români

s'au făcut papistași.

Despre cazul fără păreche al celor 2 învățători din Maramureș cari și-au renegat religia românească. „Dumineca Ortodoxă” scrie în No. 44 următoarele cuvinte de osândă:

Cu deplină cunoștință a împrejurărilor în cari acești doi învățători au trecut dela religia ortodoxă, în care s'au născut, la religia catolică, afirm că acest fapt nu trebuie să facă absolut de loc senzație. Dacă acești învățători și-ar fi schimbat credința din convingere religioasă, desigur că am primi cu durere vestea rătăcirii lor; dar acești învățători, au primit, religia catolică numai pentru interes pur personal, și anume acela de a deveni soții unor domnișoare ce nu-l vor „decât catolici”. Tot norocul le stă într'aceea că nu s'a întâmplat să se îndrăgostească de niște domnișoare ovreice — de care sunt destule pe aici — căci atunci li s'ar fi cerut „să se botze în legea lui

Moise"... și... nu știu zău ce bucluc ar mai fi fost și acela!

O singură părere de rău avem a ne exprima: „Săraca țară, pe ce caractere șubrede ai ajuns să te mai razimi!“... Asemenea caractere care-și vând credința pentru „un blid de linte“ nu numai că nu trebuiesc religiei ortodoxe, dar cred că nici celei catolice și nici oricărei alteia. Să nu se prea bucure reprezentanții religiei catolice de această cucerire, căci... „bietul om fiind sub vreme“... se poate întâmpla ca să se ivească alte neînțelegeri în această „afacere“ și... iarăși zic „bietul om fiind sub vreme“, se poate ca din Maramureș să ajungă învățători prin Basarabia și atunci de dragul vreunei domnișoare „Ivanov“... să treacă iarăși la ortodoxism.

Dintr'un singur punct de vedere îi putem aproba și anume: cât de fericită să fie o căsnicie și tot se ivesc mici neînțelegeri între soț și soție și în cazul de față soții au o bună armă ca soții lor să le facă pe plac. Ori de câte ori se va întâmpla vr'o neînțelegerere familiară, va fi de ajuns să zică: „să știi că trec înapoi la ortodoxism!“... și... totul va fi în bună regulă. Iată-ne însă în ridicol de a ne necinsti religia, credința părinților noștri, pentru placul, pentru capriciul nevestei.

Nu numai din partea colegilor ortodocși, acești învățători și-a atras desconsiderarea, dar și din partea colegilor catolici, originari din Maramureș și căci credința nu se vinde și dacă ar fi avut în ei credință, măcar cât un bob de mac, ar fi rămas neclintiți în religia părinților lor. Și dacă e adevărat c'au fost lipsiți de această credință, oare are nevoie ortodoxismul de credincioși ce-și aduc aminte de religia lor numai atunci când trebuie să se înscrie la „biroul populației“, sau mai știu eu la care altă formalitate?... Nu ne trebuiesc!... Treacă la catolicism toate sufletele slabe, bucură-se catolicii de au nevoie de ele, iar nouă să ne rămâie energiile sufletești, acelea ce cu credința lor au oțelit și-au ridicat viteazul nostru neam. Vechile mânăstiri sunt mărturia vieții strămoșilor noștri, a adevăraților Români, a vremurilor lui Neagoe Basarab, a lui Ștefan cel Mare și Sfânt și-a atâtor alții. Cel ce nu sunt vrednici de credința strămoșilor, de credința părinților noștri, depărteze-se de noi și vom putea fi mai liniștiți să cinștim în pace dreapta credință a aceluia ce cu sângele lor ne-au păstrat acest pământ!

Inchirerea anului școlar 1926—27 la Institutul teol. ort. rom. din Arad.

În ziua de 25 Iunie a. c., s'a făcut, în mod solemn, închirerea anului școlar 1926—27 la Institutul nostru teol.

La orele 9 a. m. tinerimea cu întreg corpul profesoral au plecat la biserica catedrală unde P. C. Sa

Păr. Director Dr. Teodor Botiș a celebrat serviciul „Te Deum“.

După terminarea serviciului divin profesorii și tinerimea s'au reintors în sala festivă a institutului. Aici Păr. Director a rostit tinerimei o preafrumoasă însuflețită și instructivă cuvântare, împărtășind sfaturi cu adevărat părintești atât absolvenților, cari s'au despărțit de institut, cât și celorlalți studenți, cari vor avea să se întoarcă la toamnă iarăși, ca cu hotărîre nestrămutată și sârguință stăruitoare să continue și să sfârșească munca începută.

P. C. Sa Păr. Director, adresându-se absolvenților institutului nostru, pe lângă multe alte cuvinte frumoase, le-a mai spus și aceea, că îndepărtându-se de sub aripile ocrotitoare ale acestui institut bătrân, unde au învățat a ști ce este frica de D-zeu, respectul și bunăcuviința față de oameni, supunere la ordine și împlinirea datorințelor, să se silească a se manifesta și în viața pastorală ca niște adevărați și conștiențioși slujitori ai Mântuitorului nostru Isus Hristos. Să servească tuturor ca exemple bune și vrednice de urmat, atât prin cuvinte cât și prin fapte, căci lumea îi apreciază și-i judecă pe preot nu ca pe oricare alt om, ci ca pe un trimis a lui Dumnezeu, care trebuie să fie model de cumpătare și cuvioșie.

Niciunul să nu uite, că are misiunea cea mai înaltă și mai nobilă, adică de a-i pregăti pe oameni pentru o fericită viață vremelnică și večnică. Să nu uite niciunul, că el trebuie să fie un sfeșnic în care neconținut să ardă lumina conducătoare a poporului prin toate cărările vieții. Fieștecarele să se nizuiască a-și desfășura în viață toate puterile intelectuale morale și fizice, pentru a conduce la mântuire turma primită spre păstorie, căci numai în chipul acesta va dovedi pe deplin, că sufletul său, în timpul celor trei ani de studiu, a fost un ogor bun în care sămânța învățăturilor D-zeești a prins rădăcină puternică.

În sfârșit dorind absolvenților viață îndelungată, noroc și spor mult la munca ce-l așteaptă în grădina cea mare a Domnului nostru Isus Hristos, adresează câteva cuvinte, totată de simțite și însuflețite, și celorlalți studenți, îndemnându-i ca, plecând acasă și ajungând în contact cu consătenii să se poarte demn și cu bunăcuviință, dând fiecăruia respectul și cinstea cuvenită să se deprindă în tot timpul vacanței în religiozitate și moralitate.

Terminând cuvântarea P. C. Sa, îndelung aplaudat, s'a retras în biroul direcțiunii dimpreună cu membrii corpului didactic, făcând dispoziții că studenților să li-se distribuie caetele de cursuri și foile de călătorie.

Cețiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

Răutatea lumii

de Pr. Marin C. Ionescu

„Măncarea Mea este să fac voia Celui ce M'a trimis și să sfârșesc lucruri Lui”. Ioan IV, 83.

În trecutul neamului nostru găsim ca Domn pe Voevodul Vlad Țepeș. Om aspru și necruțător, răspândise groaza prin obiceiul său, de-a trece prin jeapă pe toți supușii săi răufăcători.

Se povestește, pe socoteala lui că, într'una din zile adună la curtea domnească pe toți săracii și cerșetorii țării sale și le întinse o masă bogată. După ce gloata nefericiților s'a săturat și s'a sculat dela masă, asprul Voevod a dat ordin să-l închidă într'o magazie și le-a dat foc, pierind mai toți în văltoarea llmbilor de foc.

Creștinilor V'ați gândit vreodată că diavolul cu lumea lui e tot așa de aspru ca și Țepeș?

De câte ori nu ne îmbie lumea la beția plăcerilor, petrecerilor și fericirii ei de o clipă?

Cine a primit să stea la această masă a lumii, nu se va mai ridicat nicodată, căci aci își găsește moartea ca și săracii lui Țepeș.

Cititorilor, pricepeți acum cât sunt de adevărate vorbele Mântuitorului: „Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea aceea, care rămâne spre viață veșnică și pe care vă va da-o Fiul Omului” (VI, 27).

Noul guvern

Guvernul Știrbel s-a retras căci n'a putut să niveleze asperitățile dintre partidele politice. M. Sa Regele a însărcinat cu formarea guvernului pe d. Ion I. C. Brătianu, șeful partidului liberal.

Noul guvern este constituit în modul următor:

D. Ion I. C. Brătianu, președinte al Consiliului.

D. Ion G. Duca, ministru de interne.

D. Vintilă I. C. Brătianu, ministru de finanțe.

D. dr. Const. Angelescu, ministru instrucțiunii publice.

D. N. Titulescu, ministru de externe.

D. Alex. Lapedatu, ministrul cultelor și artelor.

D. Const. Argetoianu, ministrul de domenii.

D. Stelian Popescu, ministru de justiție.

D. dr. N. Lupu, ministrul muncii și asigurărilor sociale.

D. general Paul Angelescu, ministru de războiu.

D. Ion Inculeț, ministrul sănătății publice.

D. Const. Dimitriu, ministrul comunicațiilor.

D. Ion Nistor, ministrul lucrărilor publice.

D. L. Mrazec, ministrul industriei și comerțului.

D. G. Cipăianu, subsecretar de Stat la ministerul de Domenii.

D. G. Târdăscu, subsecretar de Stat la ministerul de interne.

D. Richard Franasovici, subsecretar de Stat la ministerul de interne.

D. Al. Pertejeanu, subsecretar de Stat la ministerul de comunicații.

D. Ion Plessia, secretar general al președinției consiliului de miniștri.

D. G. Budurescu, secretar general al ministerului de interne.

No. 3294/1927.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștință celor interesați, că petițiunile de primire în Academia teologică ort. română din Arad pentru anul școlar 1927/928 sunt a se înalnta Consiliului eparhial ort. român din Arad până la 31 August a. c.

Cursurile academiei sunt de 4 (patru) ani.

În academia teologică se primesc ca studenți ordinari numai absolvenții de liceu cu bacalaureat ori de altă școală echivalentă cu un curs de 8 ani și cu examen de capacitate.

Petițiunile de admitere sunt a se însoți de:

1. Act de botez dela oficiul parohial, liberat în timpul cel mai recent.

2. Atestat de moralitate dela oficiul parohial la care aparține petiționarul, vizat de protopresbiterul respectiv.

3. Atestat medical despre starea sanitară.

4. Dacă petiționarul după terminarea școalelor secundare s'ar fi dedicat altei carieri, ori a avut altă ocupațiune are să dovedească: ocupațiunea și timpul petrecut dela ultima frecvență școlară până în timpul de față.

5. Certificat dela preotul locului, că știe ori nu cite și scrie cu litere cirile și că are aptitudine pentru cântare.

6. Certificat despre situația militară a petiționarului, dacă este înrolat.

7. Obligațiunea din partea părinților ori a tutorului, că va plăti regulat cheltuielile de întreținere obligătoare în internat, în cursul anilor de studiu.

8. Cel din alte eparhii vor prezenta litere dimisionale dela Episcopul lor și vor da declarație, că după terminarea cursurilor teologice se angajează a servi în eparhia Aradului.

Se obsearbă, că Ministrul Cultelor și Artelor a încuviințat pentru anul școlar 1927/28 pentru studenții academiei teologice din Arad 60 burse à 6000 Lei.

9. Cei ce reflectează la bursă, să alătore și atestat despre starea materială a părinților.

10. Întreținerea în internatul Academiei este obligătoare pentru toți studenții.

11. Condițiunile de întreținere în internat sunt: Lei 9000, adecă nouă mii Lei anual, plătitibil în 3 rate

anticipative la cassa consiliului eparhial și anume: Lei 3000, la înscriere, Lei 3000 la 1 Ianuarie 1928 și rata ultimă la 1 Aprilie 1928.

Consiliul eparhial își rezervă dreptul a urcă aceste taxe în cursul anului în proporția scumpetel

La intrare în internat, elevii vor aduce cu sine: 6 cămăși, 6 părechi de subpantaloni, 3 cămăși de noapte, 6 părechi de ciorapi, haine de pat (cearșafuri, plapomă, perină și o cuvertură de pat) 3 ștergere, 3 servete, păhar, cuțit, furculiță, lingură, o ceașcă, 3 farfurii, piepten, săpun, perie de dinți, de halne, de ghete, ace, ață și îmbrăcăminte necesară. Studenții sunt obligați a-și procura și a purta uniforma școlii.

12. Petițiunile sunt a se timbra legal și a se scrie cu mâna proprie, cele netimbrate ori defectuos instruite se vor retrimite nerezolvite.

13. Petiționarul să indice domiciliul și poșta ultimă scrise corect și citeț.

14. Înmatriculările studenților primiți se vor face la Direcțiunea Academiei în zilele de 19—21 Septembrie a. c.

15. Cursurile încep în ziua de 22 Septembrie a.

16. Taxele școlare, ce se plătesc la direcțiunea Academiei cu ocaziunea înmatriculării fac 500 Lei.

Arad, din sedița Consiliului eparhial, secțiua bisericească, ținută la 16 Iunie 1927.

Consiliul Eparhial ort. român.

† Dr. Ioan Mihu

Când punem revista noastră sub tipar aflăm din Orăștie că marele mecenat al neamului nostru, Dr. Ioan Mihu, a răposat în 2 Iulie a. c. în comuna sa natală Vinerea, Jud. Hunedoara. Știrea despre trecerea la vecinicia acestui român bun, cu mâna largă pentru toate instituțiile noastre din Ardeal, a lăsat regrete unanime.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

O nouă sectă în Bihor.

În comuna Alparea din jud. Bihor s'a ivit secta baptiștilor cu Cruce. Țăranul Teodor Popoviciu din acea comună părăsind baptismul ajunge cântăreț de strană și începe să facă propagandă printre ortodocșii cari la început îl priveau cu încredere. Pe urmă este alungat din cantorat și atunci fostul cântăreț își transformă casa sa în capişte pocăită, având o cruce de un metru pe frontispiciu. El rostește ectenii, poporul convertit răspunde. Aderenții cinstesc icoanele, citesc din cărțile noastre de ritual, octoih, ceaslov etc. pe nou născuții îl duc la preot să-l boteze, dar el socot că aceasta e o simplă binecuvântare și astfel se botează din nou mai târziu.

Mai multe sate din Bihor sunt contaminate de această sectă, numită a baptiștilor cu cruce. Aderenții sunt de două nuanțe, întrucât unii se spovedesc și se

cuminecă la preoți iar alții la prezidenții adunărilor cari sunt simplii țărani. — Autoritățile bisericești, nu ne îndoiim, că vor interveni să se închidă asemenea adunări cari sfidează biserica ortodoxă.

PREOȚII ENGLEZI ȘI CERCETAREA BISERICII.

„Foala Interesantă” scrie următoarele:

Într'un oraș american, pe când lucrătorii mergeau la biserică, ce le văd ochii pe pereții caselor? Placate (afișe, tipărituri lipite pe pereți) cu litere mari, scriau:

„Sunteți poftiți de-a lua parte la slujba D-neze-lască ce se va ținea Duminecă la 1 Malu, când se va arăta în biserică și filmul cinematografic (chipuri de lumină ce se mișcă pe o pânză de-ți pare că s'vii): Cum s'a înălțat Isus la Cer.

„Nu respingeți această invitație, căci este pentru binele vecinic al sufletelor D-voastre. Ea este trimisă de Acela, care zice: Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați. Eu vă voi da odihna sufletelor voastre”.

„Pe lângă predica evangheliel, veți auzi și un cor frumos”...

Firește în ziua de 1 Malu biserica era și mai plină de lume ca altădată, căci cine nu ar dori o arătare frumoasă ca aceea: să vezi chipuri luminoase înaintea ta (în biserica întunecată în acea vreme), cari să te facă să-ți pară, că vezi chiar pe Isus înălțându-se la aer... Să ascuți o predică plăcută și un cor dulce, alinător...

Au ajuns isteții americani să folosească Cinematograful în biserici, pentru a atrage lumea și a o înrăuri să fie mai bună.

— La zile mari, când credincioșii nu mai încap în biserică, slujba se ține lara în Teatrul orașului, ca mai încăpător decât biserica, — iar vara sub cerul liber, în grădina publică (Parcul orașului) în umbra arborilor răcoroși. La mijloc masa de slujbă, în jur corul, la dreapta amvonul (scaunul înălțat) pentru predică. Și lumea ascultă, simțind plăcerea sufletească, și plăcerea trupească, în aerul sănătos al grădinii.

Până aici „Foala Interesantă”. Față de acestea este bine să se știe că noi nu aprobăm metoda americană. Nu-i mirare că în America sunt peste 500 secte și aceasta este cu putință numai în țara cu cinematograful în biserici și cu biserici mobile prin parcuri, unde duhul lui Hristos este alungat de iscoditorii celor mai curioase gânduri.

Pedeapsa lui Dumnezeu.

Stăm încă uluiți sub impresia momentelor groaznice prin care am trecut Sâmbătă în 2 Iulie după masă la orele 5.

Cu o furie ce nu se poate descrie — precedată de nouri negri cari au întunecat tot orizontul — s-a deslănțuit asupra orașului și județului Arad o furtună

cu grindină, care a nimicit tot ce a găsit în calea sa: sămănături, fructe, case, animale, păsări, arbori etc.

După 7 minute — cât a ținut dezastrul — orașul și sămănăturile câmpului, aveau un aspect jalnic. Nu vedeai decât case descoperite, ferestri sfărâmate, arbori și pomi rupți și răsturnați, iar sămănăturile cu totul nimicite. Pe câmpuri nu vedeai de cât oameni plângând, căci truda și nădejdea singurții lor s-a nimicit cu totul.

Spun bătrâni că așa dezastru n'a dat peste județul nostru numai în 1863, căci pe unele locuri a fost grindina de mărimea ouălor de găină. După această pedeapsă județul nostru stă înaintea unui an plin de jale și foamete.

Pentru ajutorarea năpăstuiților din orașul și județul Arad, d. primministru Brătianu a ordonat prefecturei județului nostru un ajutor de zece milioane lei. Populația sinistrală va primi și bucate.

Suntem sinistrați, bunul Dumnezeu ne-a pedepsit pentru multele fărâdelegi ce le comitem. Cei mulți nu ne îndeplinem datoria de creștini, iar unii în mîlăpă lor s'au depărtat de la sfânta noastră credință dată nouă de Mântuitorul Hristos.

Mulți zic că azi nu sunt minuni. Iată semnul minunii în formă de pedeapsă, care ne poruncește să facem căință și să ne întoarcem la Hristos și la biserică Lui.

Aviz!

Onorați conducătorii ai oficiilor parohiale, sunt rugați a îndemna tinerii cu pregătiri și purtare bună, la îmbrățișarea carierei preoțești, care și în cele materiale, oferă avantajii față de alte cariere. În Academia teologică din Arad li se fac toate înlesnirile posibile, și prin acordarea de burse se ușurează cheltuielile enorme. Să le noastre au lipsă de luminători și este o datorință față de biserică și neam să ne îngrijim de creșterea unei sucrescențe, care să umplă rândurile mult simțite pe terenul atât de frumos al păstoririi sufletești.

Aviz!

Se comunică onoratului popor credincios că, la sărbătoarea Sfântului Proroc Ilie 20 Iulie a. c. se va face obicinuitul pelerinaj la Sfânta Mănăstire de la „Isvorul Miron” din hotarul comunei Românești din protoprezbiteratul Făgetului.

Cu acest prilej se va celebra Sfânta Liturghie în sobor cu predica ocazională iar lângă Isvorul tămăduirii se va face Sfântul Maslu cu șapte preoți și se vor ceti poporului credincios slujbe dumnezeiești după trebuință fiecăruia.

Cei pregătiți — mărturisii — se vor putea împărtăși cu sfânta cuminicătură la Sfânta Liturghie.

Făget la 30 Iunie 1927.

Sebastian Olariu
protopresbiter.

Licitație minunendă

Pentru renovarea turnului și a acoperișului Sf. Biserici ort. rom. din Bazoș jud. Timiși—Torontal, gara Recaş. Consiliul parohial publică licitație cu oferte închise și sigilate pe ziua de 14 Iulie a. c. ora 12 a. m. în localul școlii ort. rom., pe lângă următoarele condițiuni.

1. Prețul de exlamare este de 241.034 Lei.
2. Planul, divizul de spese și condițiunile generale și speciale se pot vedea la oficiul parohial ort. rom. din loc.
3. Licitanții vor înainta oferte închise și vadiul de 10% din prețul exlamării.
4. Primitorul de lucru va solvi, proiectantului suma prevăzută pentru plan și elaboratele tehnice.
5. Licitanții nu pot preținde nici un fel de spese pentru participarea la licitație.
6. Nu vor fi admiși la licitație decât măestril cu cvallificația recerută.

Din ședința Consiliului parohial Bazoș ținută la 29 Iulie 1927.

INFORMAȚIUNI.

Știre personală. P. Sf. nostru episcop Grigorie în ziua de 1 Iulie a. c. a cercetat pe Sf. Episcop Nicolae al Clujului. P. Sf. Episcop Nicolae a primit cu toată amabilitatea pe P. Sf. Grigorie, în cinstea căruia a dat și o masă festivă invitând pe consilierii eparhiali și profesorii academiei teologice.

P. Sf. Episcop Grigorie a admirat munca organizatoare a fostului său șef de la Consiliul eparhial din Sibiu. Sâmbătă în 2 Iulie, ambii înalți prelați au plecat la băile Borsec unde vor sta o lună.

Revizor eparhial. Consiliul nostru eparhial, a ales în ședința din 16 Iulie a. c. la postul de revizor eparhial pe părintele Dr. Gheorghe Popovici, profesor de religie la liceul „Andrei Șaguna” din Brașov.

Noul nostru revizor este fiul eparhiei noastre. Îi dorim viață lungă în noul post și spor cu folos la munca ce-l așteaptă.

Doctor în drepturi dl. Aurel Botiș al doilea fiu al directorului de la Academia noastră teologică Dr. Teodor Botiș din Arad, a luat doctoratul în științele juridice la Universitatea din Cluj, Sâmbătă în 2 Iulie a. c. Multe felicitări.

Vaporul „Împăratul Traian”. Vaporul de salvare „La Nina” a isbutit să-l scoată de pe bancul de nisip, trăgându-l vre-o 50 m. spre largul mării. Echipa de scufundători a părăsit portul plecând spre Constantinopol. Vaporul „Împăratul Traian” va fi adus în cel mai scurt timp și va fi reparat.

Ucigaș de femei. De mai mult timp orasele din America de vest trăiau sub groaza unui ucigaș, care a sugrumat 120 fete și femei. Criminalul, căruia popu-

2. Stolele legale.

3. Bir, câte 15 litri porumb sfărmat de fiecare casă.

4. Intregirea dotației preoțești dela Stat.

Alesul este obligat a predica regulat, a catehiza la școala din localitate și a achita impozitele după beneficiul preoțesc.

Concursul adresat consiliului parohial din Păiușeni este a se înainta oficiului protopresbiteral din Butești, județul Arad în termenul legal. Reflectanții sunt obligați a servi în biserica din Păiușeni și a cuvânta în timpul concursului.

Reflectanții din alte dieceze pot recurge numai cu binecuvântarea Episcopului nostru diecezan.

Consiliul parohial ort. rom. din Păiușeni în înțelegere cu *Florian Roxin*, protopop.

1—3

No. 3373/1927.

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala”:

a) pentru conferirea alor 14 burse de 9000 Lei din fondul de burse al Episcopului *Ioan I. Papp*.

b) pentru conferirea alor două burse de 9000 Lei din fondul „Sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog”.

Bursele de sub a) se vor acorda tinerilor ortodocși români născuți pe teritoriul Eparhiei ort. rom. a Aradului existente la anul 1903; iar bursele de sub b) se vor acorda tinerilor ort. rom. de pe teritoriul actual al Eparhiei Aradului, cari având vocațiune pentru cariera preoțească, vor urma studiile la Academia teologică din Arad.

După absolvare se vor aplica, ca preoți ori în serviciul bisericesc pe teritoriul actual al Eparhiei Aradului.

Preferiții vor fi cei ce vor fi admiși pentru anul școlar 1927/28 în primul an al Academiei Teologice.

Cererile de concurs se vor înainta Consiliului eparhial ort. rom. din Arad și vor fi instruite cu următoarele documente:

1. Act de botez liberat în timpul cel mai recent.
2. Certificat de bacalaureat.
3. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial vizat și de protopopul respectiv.
4. Certificat medical.
5. Certificat despre starea materială și ocupațiunea părinților.
6. O declarație scrisă și subscriasă cu mâna proprie și iscălită și de părinți ori tutorii reflectantului înaintea notarului și primarului comunal, prin care se obligă a frecventa regulat cursurile Academiei Teologice din Arad și după absolvarea lor a se aplica ca

preot ori în serviciul bisericesc pe teritoriul actual al Eparhiei Aradului; în caz contrar se obligă a restitui fondului întreaga bursă primită.

Arad, din șed. Cons. Eparhial ținută în 16 Iunie 1927.

Consiliul Eparhial ort. rom.
1—3

BIBLIOGRAFIE.

Biblioteca creștinului ortodox. Tiparul Tipografiei diecezane, Arad. P. S. Sa Episcopul Aradului, Dr. Grigorie Gh. Comșa, pune la dispoziția clerului și poporului o serie de broșuri, în care se arată, pe înțelesul tuturor, netemeinicia atacurilor pornite din tabăra protivnicilor legii și bisericii ortodoxe. Îndeosebi sânt puse la punct rătăcirile sectelor religioase dela noi. Retipărirea mai multor broșuri arată că strădania inițiatorilor și autorilor nu a fost zadarnică. Numerele mai nouă sânt următoarele:

- No. 1. *Dr. Gh. Ciuhandu*: Un neam și un suflet.
 2. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Pruncii trebuiesc botezați, dar numai odată.
 3. *Pr. N. Popovici*: Legea ortodoxă în trecutul nostru.
 4. *Pr. Ignatie Dihor*: Lupta pentru cruce.
 5. *Dr. Gh. Ciuhandu*: Calea vieții și calea morții.
 6. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Luptele bapțiștilor împotriva preoțimii române.
 7. *Pr. Cains Turicu*: Primiți sf. taină a cuminecăturii.
 8. *Pr. Cornel Magier*: De ce cinștim noi icoanele și sânta cruce.
 9. *Protosincol Iustin I. Suciu*: Să ne mărturisim preotului (Spovedania).
 10. *Dr. N. Iorgovan*: Despre păcatul beției.
 11. *Protosincol Policarp P. Morușca*: Sânta Scriptură și tradiția Sântă.
 12. *Pr. Ștefan R. Lungu*: Posturile și însemnătatea lor.
 13. *Emilian Căpitan*: Oglinda pocăiților.
 14. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Credința și Botezul.
 15. *Dr. Ioan Felea*: La Hristos fără pocăiți.
 16. *Dr. Ștefan Cioroianu*: Cinstiți, ascultați și iubiți biserica voastră strămoșească.
 17. *Preot F. Codreanu*: Despre căsătorie.
 18. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*, Episcopul Aradului Misiuni pentru popor.
 19. *Dr. Ștefan Cioroianu*, Protopop ort. rom.: Sfințenia Jurământului.
 20. *Dr. Ștefan Cioroianu*, Protopop: Vorbele cele rele strică năravurile bune.
 21. *Emilian Căpitan*: Căința unui pocăit.
 22. *Dr. Ștefan Cioroianu*: Preotul nostru ortodox creștin.
 23. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Pentru Biserica Ortodoxă.
 24. *Dr. Nicolae Șiclovan*: Despre Biserică.
- Broșurile No. 1—24 à Lei 3.—
- 25—26. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Carte de rugăciuni. Prețul 10 lei.
 - 27—28. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*: Bapțișmul în România din punct de vedere istoric, național și religios. Prețul 6 lei.
 29. *Emilian Căpitan*: Cinstirea Prea Curatei Fecioare Maria. Prețul 3 lei.
 30. *Dr. Grigorie Gh. Comșa*, Episcopul Aradului: Ești sigur de mântuire? Prețul 3 lei.

De vânzare la librăria diecezană din Arad.

.....

Redactor responsabil: SIMION STANA.

Censurat: Prefectura Județului.